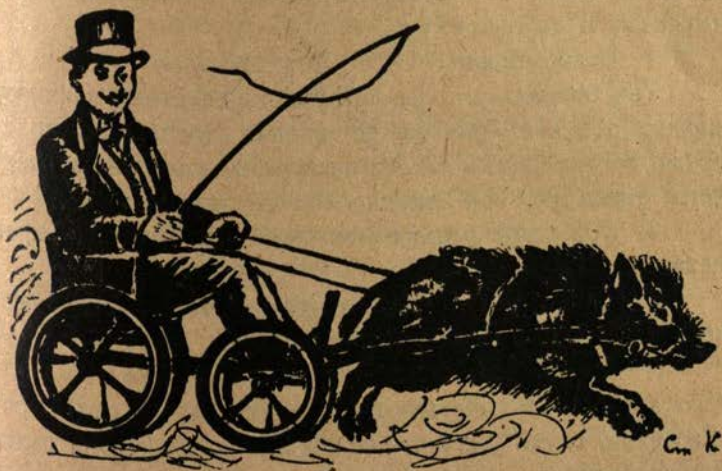

— Добре — казахъ азъ — съ удовольствие ще дойда, само че съ моя свински кабриолетъ.

— Още по-добре, това ще бжде много забавно. Опредѣлихме си часа, кога да бждемъ въ гостилницата.

На другия день азъ потеглихъ отъ цирка въ моя своеобразенъ кабриолетъ. Бързахъ за уговорения часъ.

Скоро около менъ се събра тълпа отъ деца, която ме съпровождаше съ веселъ смѣхъ и подвиквания.

- Свиня, гледайте свиня! . .
- Ама че конь, а! . .
- Не ще може да го вози.
- Ще го завлѣче въ кочината.
- Качи и насъ! . .
- Я прекатури Дурова въ локвата!

Излѣзохме на голѣмата Екатеринославска улица. За насъ тукъ бѣ цѣло тържество. Файтонджиитѣ, които отиваха на гарата и идѣха отъ гарата, се отбиваха да ни сторятъ пжтъ. Минувачитѣ се спираха и загледваха. Кочияштѣ на конния трамвай, като видѣ събиращата се тълпа, извади рога си и почна да свири.